

Konference skulde foretage forskellige Ændringer og Tilføjelser i Reglementets Art. 16. Under den Diskussion, der rejste sig i Udvalget angaaende dette Punkt, blev der imidlertid fremhævet visse juridiske og praktiske Vanskeligheder ved Gennemførelsen af et saadant Ændringsforslag, og efter Udvalgets Indstilling henviste Konferencen Spørgsmaalet til Styrelsesraadet til fornyet Undersøgelse.

3. *Formuleringen af Konventionernes Revisionsbestemmelser.*

I de Konventionsudkast, der blev vedtaget paa den 17. Konference, havde Konferencen indført en mindre Ændring i Formuleringen af Konventionernes Revisionsbestemmelser. Ændringen bestod i, at man gav Konferencen Myndighed til, naar den skulde undersøge et Revisionsforslag, at beslutte, om den reviderede Konventions Ratifikation uden videre skulde medføre Opsigelse af den oprindelige Konvention. Den 17. Konference havde opfordret Styrelsesraadet til at undersøge, om den saaledes vedtagne ændrede Formulering skulde optages i de Konventioner, der vedtoges for Fremtiden. Styrelsesraadet kom til det Resultat, at det var rimeligt at opretholde den ændrede Formulering, og dette blev godkendt af Udvalget og Konferencen.

X. **Beretning fra Udvalget til Gennemgang af de af Regeringerne i Henhold til Fredstraktatens Artikel 408 afgivne Rapporter om ratificerede Konventioners Anvendelse.**

Ifølge Fredstraktatens Artikel 408 skal enhver Medlemsstat tilstille det internationale Arbejdsbureau en aarlig Rapport om Anvendelsen af de af den ratificerede Konventioner, og et Resumé af disse Rapporter skal hvert Aar forelægges Konferencen.

Som Grundlag for Forhandlingerne i det af Konferencen nedsatte Udvalg benyttede man som ved tidligere Konferencer den af Styrelsesraadets Ekspertudvalg afgivne Beretning.

Det fremgik heraf, at der af det samlede Antal af aarlige Rapporter, der skulde være afgivet, 522, manglede 69 fra 6 Lande, heraf 51 Rapporter, der skulde afgives første Gang for dette Aar. Udvalget konstaterede med Tilfredshed, at Tyskland havde sendt Rapporter angaaende alle de Konventioner, som det havde ratificeret.

Medens de fleste Rapporter ikke gav Anledning til Bemærkninger, fandtes nogle Rapporter at være afgivne i en Form, der afveg meget fra den af Styrelsesraadet for disse Rapporter fastsatte Form, og andre viste — undertiden store — Divergenser mellem Forpligtelsen ifølge Konventionen og den nationale Lovgivning og Praxis. Udvalget fandt derfor Anledning til at udtale, at naar Staterne havde Vanskelighed ved at udarbejde Rapporterne i den foreskrevne Form, burde de henvende sig til Arbejdsbureauet, der var rede til at bistaa dem.

Udvalget forelagde Konferencen visse Bemærkninger af almindelig Karakter angaaende Forholdet mellem Konventioners Ratifikation og Anvendelse. Udvalget henledte her bl. a. Opmærksomheden paa, at Ratifikation af Konventioner i nogle Lande — som for Størstedelen endnu ikke har naaet en høj Grad af industriel og social Udvikling — benyttedes til derefter at paavirke den offentlige Mening til Gunst for sociale Fremskridt indenfor det Omraade, der omfattes af Konventionerne, idet Udvalget udtalte Haabet om, at de ansvarlige Myndigheder i de paagældende Lande vilde forstaa, at en saadan Praxis udsatte dem for Kritik fra de andre Medlemsstats Side. Udvalget beklagede særlig, at en europæisk Stat af en vis industriel Betydning anvendte denne Fremgangsmaade.